

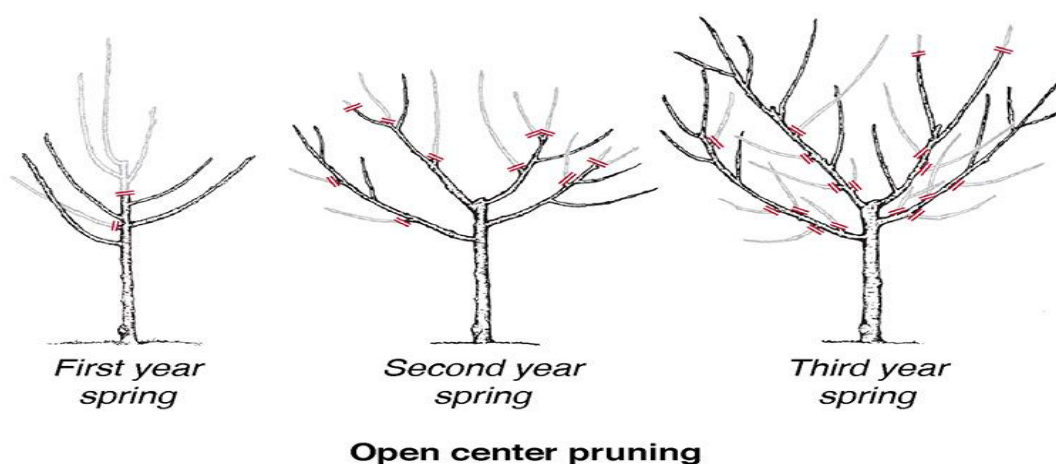
Κλάδεματα Πυρηνοκάρπων

Στα Πυρηνόκαρπα οπωροφόρα δέντρα συγκαταλέγονται η **ροδακινιά**, η **βερικοκιά**, η **δαμασκηλιά**, η **κερασιά**, η **βυσσινιά** και η **αμυγδαλιά**. Το κλάδεμα των πυρηνοκάρπων γίνεται κάθε χρόνο στο νησί μας την περίοδο από τον Νοέμβριο μήνα μέχρι και τον Φεβρουάριο στα ορεινά και χωρίζεται σε δύο κατηγορίες, **στο κλάδεμα διαμόρφωσης και στο κλάδεμα καρποφορίας**.

Κατά το **κλάδεμα διαμόρφωσης** τον πρώτο χρόνο αφαιρούμε όλους τους κλαδίσκους και αφήνουμε το κεντρικό στέλεχος (μία μόνο βέργα). Ακολούθως κορφολογούμε το κεντρικό στέλεχος στα 50-70 εκατοστά από το έδαφος σε λοξή τομή αντίθετη του τελευταίου (κορυφαίου) οφθαλμού. Λόγω της τομής αυτής το δέντρο θα έχει την ευκαιρία να πετάξει ζωηρούς πλάγιους βλαστούς για το επόμενο έτος. Αν το δέντρο έχει ήδη πλάγιους ζωηρούς βλαστούς κάτι που σημαίνει ότι έχει κλαδευτή πέρσι, προχωρούμε στο πιο κάτω βήμα.

Το δεύτερο χρόνο διαλέγουμε 3-5 κυρίως κλαδιά τα οποία να είναι ζωηρά και ομοιόμορφα κατανεμημένα σε όλες της κατευθύνσεις και τα κλαδεύουμε στο 50% του μήκους τους με λοξή τομή και τον κορυφαίο οφθαλμό τους να κοιτάζει προς τα έξω. Τα υπόλοιπα αφαιρούνται εντελώς.

Το τρίτο χρόνο το δέντρο παίρνει τη μορφή κυπέλου και φροντίζουμε με τα κλαδέματά μας τη χειμερινή περίοδο να συντηρούμε την κυπελλοειδή μορφή του εφαρμόζοντας το κλάδεμα καρποφορίας.

Εικόνα 1. Κλάδεμα Διαμόρφωσης Δέντρου ροδακινιάς

Κατά το **κλάδεμα καρποφορίας** αφαιρούνται όλοι οι λαίμαργοι κλάδοι (εκτός στην περίπτωση που ένα κλάδος ασθένησε ή έσπασε και θα αφήσουμε στη θέση του ένα λαίμαργο για να τον αντικαταστήσει) αυτή όμως η περίπτωση είναι η εξαίρεση και όχι ο κανόνας. Στη συνέχεια αφαιρούμαι όλους τους ασθενείς, προστριβόμενους κλάδους, καθώς και τους κλάδους που έχουν κατεύθυνση προς το κέντρο της κόμης του δέντρου ή αυτούς που είναι πολύ χαμηλά ή έχουν κατεύθυνση προς τα κάτω ή σκιάζονται από τους

κυρίους βραχίονες. Οι τελευταίοι δεν πρόκειται να δώσουν καλής ποιότητας φρούτα καθώς τα φρούτα θα σκιάζονται και δεν θα έχουν καλό αερισμό.

Ακολούθως αρχίζοντας από πάνω προς τα κάτω, αφήνουμε **ένα κύριο πλάγιο κλαδί** στην κορυφή του κάθε βραχίονα αφαιρώντας το κεντρικό του βλαστό στο σημείο που τέμνεται με το κορυφαίο πλάγιο κλαδί. Αυτό το πλάγιο κλαδί θα πρέπει να κοιτάει προς τα πάνω και προς τα έξω περίπου 45-60 μοίρες και να αποτελέσει το πρώτο (κορυφαίο) κλαδί του βραχίονα. Από τα πιο κάτω κλαδιά θα πρέπει να διαφέρει από πλευράς απόστασης. Με άλλα λόγια να είναι *“καθαρά και με διαφορά”* το πρώτο, ούτως ώστε να αποφευχθούν φαινόμενα ανταγωνισμού από άλλα κλαδάκια. Αυτό θα γίνεται κάθε χρόνο. Έτσι το σχήμα του δέντρου θα διατηρηθεί για πάντα και δεν θα αλλάξει ποτέ. Στην *“κλαδευτική”* γλώσσα αυτό το κορυφαίο πλάγιο κλαδί **ονομάζεται “οδηγός” και στην αγγλική ορολογία “leader”**.

Καθώς πάμε προς τα κάτω αφαιρούμε τα καρποφόρα κλαδάκια που πάνε προς το κέντρο του δέντρου, αυτά που βρίσκονται ακριβώς από κάτω από το βραχίονα και αυτά που είναι πολύ πυκνά το ένα με το άλλο. Τα τελευταία τα αφαιρούμε σε μορφή *“ψαροκόκαλου”* δηλαδή αφαιρούμε μια αριστερά και μια δεξιά του βραχίονα ούτως ώστε να έχουμε ομοιόμορφη κατανομή καρπών. Τα υπόλοιπα τα αφήνουμε ή (στην περίπτωση της ροδακινιάς και της βερικοκιάς) καλό είναι να τα βραχύνουμε κιόλας. Κάθε καρποφόρο κλαδάκι θα πρέπει να έχει απόσταση 20-25 εκατοστά το ένα με το άλλο.

Τα καρποφόρα κλαδάκια είναι αυτά που μας ενδιαφέρουν περισσότερο στο κλάδεμα καρποφορίας καθ’ ότι θα δώσουν τους καρπούς. Γι αυτό όταν έχουν τις κατάλληλες προϋποθέσεις – όπως είπαμε πιο πάνω – τα αφήνουμε όπως είναι και προσέχουμε να μην τα αφαιρέσουμε. Μόνο στην περίπτωση της ροδακινιάς και της βερικοκιάς (αναλόγως και ποικιλίας) μπορούμε αφού τα αφήσουμε να τα βραχύνουμε στο 50% του ολικού τους μήκους. Αυτό γιατί συνήθως αυτά τα είδη καρποφορούν πολύ κάθε χρόνο και έτσι με την βράχυνσή θα δώσουν ελαφρά πιο λίγους καρπούς αλλά πιο μεγάλους (καλύτερης ποιότητας) και θα κάνουμε έτσι και πιο λίγο αραιώμα καρπών μετά. Το αραιώμα των καρπών είναι επίπονη διαδικασία έτσι όταν το εφαρμόσουμε σε πιο μικρό βαθμό (λόγω βραχύνσεως) θα έχουμε μια μεγάλη ευκολία.

Από τα προλεγόμενα αντιλαμβανόμαστε εύκολα ότι τα περισσότερα καρποφόρα όργανα των πυρηνοκάρπων βρίσκονται σε κλαδάκια του **παρελθόντος έτους**. Υπάρχουν και καρποφόρα όργανα σε κλαδάκια δύο ή και τριών ετών, ειδικά σε κερασιές και βυσσινιές, όμως τα περισσότερα και ποιοτικότερα καρποφόρα όργανα βρίσκονται στα κλαδάκια (βλαστούς) του παρελθόντος έτους δηλαδή της βλαστικής περιόδου που μόλις πέρασε.

Σαν κλάδεμα καρποφορίας στις κερασιές, τις βυσσινιές, και τις αμυγδαλιές συνήθως εφαρμόζουμε ένα απλό **“κλαδοκάθαρο”**. Δηλαδή αφαιρούμε όλους τους ασθενικούς, προστριβόμενους, πολύ πυκνούς και λάθος διατεταγμένους βλαστούς και ελέγχουμε το ύψος του δέντρου αφαιρώντας τους λαίμαργους της κορυφής.

Εικόνα 2,3. Σωστά κλαδεμένα δέντρα ροδακινιάς αριστερά, “ροζέτα” κερασιάς δεξιά.

Οι καρποφόροι (ανθοφόροι) οφθαλμοί στα Πυρηνόκαρπα μπορεί να είναι **“μονήρεις”** δηλαδή να φέρουν ένα άνθος ο καθένας (ροδακινιά) ή να φέρουν πολλά άνθη **“ροζέτες”** (κερασιά, δαμασκηνιά), μπορεί να είναι σύνθετοι, δηλαδή να έχουν αριστερά και δεξιά τους βλαστοφόρους οφθαλμούς (ροδακινιά). Η καρποφόροι οφθαλμοί σε σχέση με τους βλαστοφόρους είναι σχετικά εύκολα να τους ξεχωρίσουμε στα Πυρηνόκαρπα, καθώς είναι πιο στρογγυλοί (ενώ οι βλαστοφόροι είναι λίγο αιχμηροί) αλλά και πιο παχουλοί σε σχέση με τους βλαστοφόρους.

Πάντα μετά το κλάδεμα θα πρέπει να εφαρμόζεται ειδική **πάστα επικάλυψης τομών** κλαδέματος “μάστιχο” στις μεγάλες τομές και να ακολουθεί χειμερινός ψεκασμός με **οξυχλωριούχο χαλκό, οργανοφωσφορικό εντομοκτόνο και λάδι ψεκάσματος.**

Τα πιο πάνω προϊόντα καθώς και συμβουλές κλαδέματος θα βρείτε σε όλα τα καταστήματα της **Agrolan Ltd** σε όλες τις Πόλεις.